BOLYAISOK HATÁRTALANUL!

Ott, ahol a történelem és a kultúra életre kel: Erdély 2025

Látogatás a legkeletibb magyaroknál

A Határtalanul! Program keretében osztályunk öt felejthetetlen napot tölthetett **Székelyföld, Háromszék**, **Moldva** mesebeli vidékein. Utunk során számos történelmi helyszínt, természeti kincset ismerhettünk meg. A program nem csak tudással, hanem maradandó élményekkel gazdagított minket.

Első napon kora reggel indultunk útnak iskolánk buszmegállójából, izgatottan és kíváncsian várva az előttünk álló napokat. Nem sokkal a határ átlépése után megálltunk **Nagyváradon**, ahol egy rövid városnézés során feltérképezhettük a belváros kincseit. Innen tovább haladva, kacskaringós utakon **Királyhágóra** érkeztünk, a hegyi hágó kitárta elénk csodálatos pompáját. A látvány magával ragadó volt: a fenyvesek és dombok tökéletes harmóniát alkottak egymással. Miután megörökítettük a tájat folytattuk is az utunkat Erdély szíve felé. Késő délután meg is érkeztünk az első szállásunkra: **Farkaslakára**, ahol családias környezet fogadott minket. A napot közös beszélgetéssel zártuk.

A második napunkon a reggeli napfény aranyra festette a Farkaslaka fölé magasodó dombokat. A finom reggeli után útnak indultunk, hogy felfedezzük a környék rejtett kincseit. Első megállónk Tamási Áron sírhelye volt, a legnagyobb székely népi íróra egy perc néma csenddel és koszorúzással emlékeztünk. Röpke pihenő után felpattantunk a buszra és tovább indultunk **Szejkefürdőre**, ahol a székely kapuk sorfala között felsétáltunk Orbán Balázs síremlékéhez. Az erdélyi táj írójának és nagy utazójának nyughelyénél ünnepélyes koszorúzást tartottunk a csendes percekben mindenki átérezhette a hely szellemiségét és a múlt súlyát. A koszorúzás után lehetőségünk volt megnézni a szabadtéri kiállítást, és megcsodálni a díszesen faragott székelykapukat, melyek méltó jelképei a székely kultúrának.

A nap további részében **Székelyudvarhelyre** látogattunk, ahol a belváros szépsége teljesen lenyűgözött minket. Szobrok, templomok és történelmi épületek vettek körül bennünket, mindannyian a város varázsa alá kerültünk. Innen álomhajónk tovább kormányozott bennünket a festői **Borospataki** Skanzen felé, ahol a múlt kapui tárultak fel előttünk. A régi parasztházak, népi használati tárgyak által bepillantást nyerhettünk a székelyek egykori

mindennapjaiba. Lenyűgöző volt látni, hogy hogyan őrzik a hagyományokat generációk óta.

Este megérkeztünk új szálláshelyünkre, **Gyimesközéplokra,** ahol a hegyek ölelésében barátságos vendéglátók és csendes, természetközeli környezet várt ránk. Vacsora után fáradtan bújtunk ágyainkba, várva a következő nap kalandjait.

A harmadik nap reggelén Gyimes festői tájképe búcsúzott tőlünk, ahogy elindultunk következő állomásaink felé. Az első megállónk a történelmi jelentőségű **Gyimesbükk** volt, ahol megcsodálhattuk az ezeréves határt. A régi határőrház és a Rákóczi-vár maradványai mellett állva elcsendesedtünk egy pillanatra, és belegondoltunk: valaha éppen ott, a lábaink alatt húzódott Magyarország határa. Innen tovább indultunk **Moldvába**, ahol a bákói Magyar Ház várt bennünket. A hely falai között betekintést nyertünk a csángók világába: meséltek nekünk a mindennapokról, hagyományokról, nyelvről, és arról is, mit jelent számukra magyarnak lenni egy idegen nyelvű környezetben. Délutáni órákban megérkeztünk **Lábnyikra**, ahol a táborhely családias hangulata azonnal otthonossá tette a környezetet. Itt egy igazán vidám program várt ránk: csángó táncoktatás. Egy néptáncoktató segítségével megpróbálkoztunk a hagyományos lépésekkel. Volt, akinek elsőre ment, mások inkább a nevetéstől kaptak izomlázat, de a jókedv garantált volt. A közös tánc és zene nemcsak bennünket hozott közelebb egymáshoz, hanem azokat a kultúrákat is élővé tette számunkra, amelyeket addig talán csak a tankönyvek lapjairól ismertünk. Ahogy este elcsendesedett a tábor, mindenki nyugovóra tért és közben a nap felejthetetlen eseményein gondolkodott.

Reggel újra nekivágtunk az útnak. Az **Ojtozi-szoroson** áthaladva visszatértünk Erdélybe. Elsőként **Kézdivásárhely** színes, történelmi belvárosába érkeztünk, amelyet nem véletlenül neveznek a céhek és udvarterek városának. A különleges városszerkezet, a múlt emlékeit őrző épületek és a hangulatos kis udvarok mind a régi mesterségek világába repítettek bennünket. Utunk innen **Sepsiszentgyörgyre** vezetett, majd nem sokkal később **Eresztevényben** álltunk meg, ahol főhajtással és koszorúzással tisztelegtünk a székely hősiesség jelképe, Gábor Áron sírja előtt. A nap egyik legkülönlegesebb állomása **Alsócsernáton** volt, ahol meglátogattuk a Haszmann Pál Múzeumot. A kiállítás régi gépekkel, használati tárgyakkal, népi mesterségek eszközeivel és székely építészeti

emlékekkel idézte meg a múltat és mutatta meg, milyen érték az, amit emberöltőkön át őriznek.

A nap végén megérkeztünk **Felsőcsernátonra,** ahol a barátságos Hanna Panzióban pihentünk meg. A családias hangulat és a nyugodt környezet méltó lezárása volt a tartalmas napnak. Jóleső fáradtsággal és új élményekkel gazdagodva tértünk nyugovóra – tudva, hogy másnap már búcsút kell intenünk ennek a varázslatos vidéken eltöltött kalandnak.

Ahogy buszunk elindult a hegyek közül, és egyre távolabb kerültünk Erdélytől, bennünk még élénken élt minden pillanat: a festői tájak, a régi várak, a vendégszerető emberek és a szívből jövő táncok. Ez az út nemcsak a szemünket, hanem a lelkünket is gazdaggá tette. Ahogy mondják a székelyek:
„Ahol a múlt él, ott a lélek sem felejt.”
Ezzel az idézettel szeretnénk visszaemlékezni a Trianonra, mert Erdély örökre különleges helyet kap a szívünkben.

Emellett szeretnénk köszönetet nyilvánítani tanárainknak, akik fáradhatatlan türelemmel és odaadással vezettek minket végig ezen a felejthetetlen úton. Köszönjük, hogy részesei lehetünk ennek a kalandnak!

Balló Hanna

7. b osztályos tanuló